

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: TT-14S/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2022200071
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Davala, Ph.D., LL.M.
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:2022200071.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a členov senátu JUDr. Mgr. Juraja Štorcela, PhD. (sudca spravodajca) a JUDr. Kataríny Kučerákovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Pre lepšiu budúcnosť Slovenska, so sídlom Partizánska 653/13, 952 01 Vrábľa, IČO: 53 697 529, zastúpený: JUDr. Tomáš Jamrich, advokát, so sídlom Moravská 784/35, 952 01 Vrábľa, proti žalovanému: Mesto Šamorín, so sídlom Hlavná 37, 931 01 Šamorín, zastúpený: JUDr. Ludevít Rabay, advokát, so sídlom Krížna 17D, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SP/7536/328/2022 zo dňa 24.02.2022, takto

rozhodol:

I. Súd z r u š u j e rozhodnutie mesta Šamorín č. SP/7536/328/2022 zo dňa 24.02.2022 a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Súd p r i z n á v a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

I.
Pribeh administratívneho konania

1. Žalobca sa žiadosťou o sprístupnenie informácií zo dňa 17.01.2022 obrátil na povinnú osobu - spoločnosť AREA Šamorín, s.r.o., so sídlom Bratislavská ulica 88, 931 01 Šamorín, IČO: 36 228 290 (ďalej len „spoločnosť AREA“) s tým, aby mu v zmysle § 14 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o slobode informácií“) sprístupnila nasledujúce informácie: (i) zaslanie základných dokumentov o fungovaní spoločnosti AREA ako sú zakladateľská listina / spoločenská zmluva / stanovky / štatút, (ii) zaslanie výročnej správy spoločnosti AREA za rok 2020, (iii) zaslanie zoznamu uzavretých zmlúv a zoznamu vystavených faktúr a objednávok spoločnosti AREA za rok 2019, 2020 a 2021, (iv) zaslanie evidencie žiadostí podľa § 20 Zákona o slobode informácií, adresovaných spoločnosti AREA za rok 2019, 2020 a 2021, (v) či spoločnosť AREA využíva externé právne, prípadne poradenské, reklamné, audítorské a konzultačné služby a ak áno, žalobca požiadal o zaslanie uzatvorenej zmluvy o poskytnutí právnych, prípadne poradenských, reklamných, audítorských a konzultačných služieb a o zaslanie dokladov za tieto uhradené služby, spolu s ich prílohami – výkazmi poskytnutého poradenstva s časovou špecifikáciou, a to za rok 2019, 2020 a 2021, (vi) ak spoločnosť AREA využíva externé právne, prípadne poradenské, reklamné, audítorské a konzultačné služby, žalobca požiadal o poskytnutie informácie o spôsobe a kritériách výberu dodávateľa týchto služieb, (vii) poskytnutie údajov o športových, kultúrnych, vzdelávacích, prípadne iných podujatiach, ktoré spoločnosť AREA podporila finančnými prostriedkami a výšku týchto finančných prostriedkov na jednotlivé podujatia, a to za rok 2019, 2020 a 2021, (viii) či má spoločnosť AREA stanovené pravidlá a limity pre odmeňovanie manažérov a členov vrcholového manažmentu / štatutárneho orgánu / dozornú radu a ak áno, žalobca

požiadal o ich sprístupnenie, (ix) o poskytnutie údajov o výške platu a odmeny člena štatutárneho orgánu a členov dozornej rady spoločnosti AREA za rok 2019, 2020 a 2021, (x) či využívajú členovia vrcholového manažmentu spoločnosti AREA (štatutárny orgán) služobné vozidlá a ak áno, žalobca požiadal o poskytnutie údajov o služobných vozidlách – typ, model, rok výroky, obstarávacía cena / mesačný nájom a (xi) či boli členovia vrcholového manažmentu spoločnosti AREA (štatutárnych orgán) vybratí do svojej funkcie cez výberové konanie a ak áno, žalobca požiadal o poskytnutie zápisnice z výberového konania. Žalobca požiadal o to, aby mu boli informácie sprístupnené elektronicky.

2. Na podklade podanej žiadosti vydal žalovaný (na prvom stupni rozhodovania) ako povinná osoba a zakladateľ spoločnosti AREA rozhodnutie č. SO/1079/328/2022 zo dňa 27.01.2022 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým žiadosti nevyhovel. V prvom rade poukázal na to, že spoločnosť AREA je povinnou osobou podľa § 2 ods. 3 Zákona o slobode informácií a nemá webové sídlo a povinné informácie zverejňuje na webovom sídle jej zriaďovateľa. Následne poukázal na vybrané ustanovenia Zákona o slobode informácií a na čl. 26 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a uviedol, že existujú kritériá, ktoré musí povinná osoba pri rozhodovaní o tom, či informácie sprístupní alebo nesprístupní, povinne zohľadniť. Žalovaný uviedol, že právo na informácie sa nezaručuje ako absolútne právo nadradené nad ostatné ústavné práva a slobody a všetky práva a slobody sa chránia len v takej miere a v rozsahu, pokiaľ uplatnením jedného práva alebo slobody nedôjde k neprimeranému obmedzeniu, či dokonca popretiu iného práva alebo slobody. Následne poukázal na to, že Zákon o slobode informácií upravuje podmienky, postup a rozsah slobodného prístupu k informáciám a obmedzenia práva na slobodný prístup k informáciám sú upravené v § 8 až § 13 Zákona o slobode informácií. Žalovaný súčasne odcitoval ním vybrané rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a Ústavného súdu Slovenskej republiky.

3. Vo vzťahu k podanej žiadosti uviedol, že zásadnou spornou otázkou pri posudzovaní je, či kvalita a rozsah informácií, ktoré žiadateľ žiada od povinnej osoby podľa Zákona o slobode informácií indikujú, že ide o porušenie princípu zákazu zneužitia práva vo verejnoprávnej sfére. Zneužitie práva v oblasti práva na informácie je v zásade individuálnou situáciou, kedy v rámci správnej úvahy a v rámci úvahy povinnej osoby existuje dostatočný a odôvodnený počet indícií, že cieľom žiadosti o informácie nie je reálny záujem získať informáciu. Je potrebné odlišovať tento reálny záujem, ktorý súvisí s vážnosťou prejavenej vôle žiadateľa – existenciu tohto reálneho záujmu, ktorý súvisí s vážnosťou prejavenej vôle žiadateľa je nevyhnutné odlišovať od formalizovaného právneho záujmu na poskytovaní informácie, ktorý žiadateľ nemusí preukazovať. To, že sa informácie poskytujú bez preukázania právneho dôvodu alebo záujmu ešte neznamená, že je daná vážnosť vôle žiadateľa informácie získať. Na podklade uvedeného žalovaný dospel k záveru, že žiadosť vykazuje znaky tzv. informačného filibusteringu, teda obštrukčnej metódy, pri ktorej nie je dôležitý obsah žiadosti, ale zahľtenie a zamestnanie povinnej osoby, resp. orgánu verejnej správy činnosťou na spracovaní informácie pre žiadateľa.

4. Žalovaný uviedol, že indície, ktoré naznačujú pochybnosti o vážnosti prejavenej vôle žalobcu boli nasledovné: (i) typickým znakom zneužitia práva je to, že žiadateľ žiada „všetko“, pričom v žiadosti ustupuje kvalita informácie nad rozsahom, (ii) zneužívaná je skutočnosť, že výkon práva na informácie nepodlieha poplatkovej povinnosti – to znamená, že právo musí byť vykonávané primeraným spôsobom, (iii) sú žiadané prevádzkové informácie organizácie, ktoré vyžadujú aktívnu činnosť povinnej osoby pri vyhľadávaní, (iv) sú žiadané informácie, ktoré sú zverejnenými informáciami, ktoré môže každý opakovane vyhľadávať a získať a (v) sú žiadané informácie, ktorých vyhľadanie a poskytnutie dokáže zahliť a nadmerne zamestnať povinnú osobu činnosťou, ktorá je u zamestnancov spôsobilá vyvolať pocit, že nejde o racionálnu činnosť, ale napriek tomu ju musia splniť.

5. Žalovaný konštatoval, že skutočnosť, že žalobca žiadal o poskytnutie informácií nie je znakom nedostatku podstatných náležitostí žiadosti, ale znakom záujmu žalobcu o extenzívny výklad Zákona o slobode informácií. Žiadosť smerovala k neprimeranému rozširovaniu zákonných práv žalobcu na prístup k informáciám, a to na úkor obmedzenia iných základných práv a slobôd. Žiadosť žalobcu o sprístupnenie veľkého množstva súborov informácií podľa žalovaného v podstatnej miere prevyšovala účel a zmysel zákonných práv žalobcu na prístup k informáciám, a v neprimeranom rozsahu zasahovala do činností spoločnosti AREA, resp. žalovaného ako osobitnej verejnoprávnej korporácie. Analýza a príprava požadovaných informácií by pri technických a personálnych podmienkach zamedzila riadny chod povinnej osoby. Žalovaný zdôraznil, že nepopiera podstatu žalobcovho práva na informácie, avšak vzhľadom na množstvo, charakter a formu žiadaných informácií nebolo jeho povinnosťou vyhovieť takejto žiadosti, a preto nebolo možné žalobcovi priznať právnu ochranu. Podľa názoru žalovaného

v danom prípade nebol – vzhľadom na rozsah a štruktúru požadovaných informácií – primeraný vzťah proporcionality medzi rozsahom žiadaných informácií a legitímnym účelom, ktorý musí byť obsiahnutý Zákonom o slobode informácií.

6. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie zo dňa 10.02.2022, prostredníctvom ktorého vyslovil nesúhlas so závermi prvostupňového rozhodnutia. Prvostupňové rozhodnutie považoval za svojvoľné a arbitrárne, a napriek tomu, že má 7 strán, konkrétny dôvod, prečo nie je možné zverejniť požadované informácie, sa žalobca nedozvedel. Všeobecnú formuláciu o žiadosti „rozsiahleho množstva informácií, dokumentov a údajov“, považoval žalobca za absolútne popretie významu a účelu Zákona o slobode informácií. K nesúhlasu s nesprístupnením informácií a s tvrdením, že žalobca požadoval „rozsiahle množstvo informácií, dokumentov a údajov“, a preto jeho žiadosť v podstatnej miere prevyšuje účel a zmysel zákonných práv žalobcu a v neprimeranom rozsahu zasahovala do činnosti spoločnosti AREA, žalobca poukázal na iné spoločnosti, ktoré transparentne informujú o svojej činnosti. Vzhľadom na to považoval žalobca závery prvostupňového rozhodnutia iba za snahu o zatajenie informácií.

II.

Stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia

7. Na podklade podaného odvolania žalovaný ako odvolací orgán vydal rozhodnutie č. SP/7536/328/2022 zo dňa 24.02.2022 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Odvolací orgán preskúmal prvostupňové rozhodnutie a dospel k záveru, že povinná osoba postupovala v súlade s § 18 ods. 2 a 4 Zákona o slobode informácií. Následne odvolací orgán zosummarizoval žiadosť a prvostupňové rozhodnutie.

8. Odvolací orgán poukázal na to, že zo znenia Zákona o slobode informácií nemožno vyvodzovať to, že by informáciou malo byť spracovanie údajov podľa požiadaviek toho, kto o poskytnutie informácie žiada. Rovnako zo zákona nevyplýva ani povinnosť, že by povinné osoby museli na žiadosť oprávnených osôb vykonávať také úkony, ktoré nesmerujú k výkonu ich právomoci alebo realizovať šetrenia, či kontrolnú alebo vyhodnocovaciu činnosť na požiadanie oprávnených osôb, resp. spracovávať údaje v takej štruktúre, resp. do inej formy ako je tá, v ktorej sa nachádzajú, alebo poskytovať oprávnenej osobe kompletne podklady, ktoré má k dispozícii. Prístup k informáciám znamená možnosť pozrieť sa na údaje, ktoré má povinná osoba k dispozícii a podmienka dispozície v sebe nezahŕňa povinnosť povinnej osoby, aby vytvárala rôzne súbory, prehľad z údajov a informácií vo forme požiadaviek oprávnenej osoby.

9. Odvolací orgán uviedol, že na požadované informácie nie je a nebol vzhľadom na rozsah, štruktúru a formu požadovaných informácií primeraný vzťah proporcionality medzi rozsahom žiadaných informácií a legitímnym účelom, ktorý musí byť obsiahnutý Zákonom o slobode informácií. Žalovaný nepoprel podstatu práva žalobcu na informácie, avšak vzhľadom na množstvo, charakter a formu žiadaných informácií o spoločnosti AREA, obsiahnutých v celej žiadosti nebolo jeho povinnosťou tejto žiadosti vyhovieť. Na podklade uvedeného dospel odvolací orgán k záveru, že postup povinnej osoby pri nesprístupnení informácií a nevyhovení žiadosti bol zákonný.

III.

Podstatné zhrnutie argumentov žalobcu

10. Žalobca podal na Krajský súd v Trnave všeobecnú správnu žalobu zo dňa 08.04.2022 (ďalej len „žaloba“), ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie.

11. Žalobca namietol arbitrárnosť a nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že napadnuté rozhodnutie je zmätočné, arbitrárne a v rozpore s požiadavkou na minimálnu kvalitu odôvodnenia rozhodnutia podľa § 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“). Žalobca uviedol, že z napadnutého rozhodnutia sa nie je možné dozvedieť o akýchkoľvek úvahách ako sa žalovaný s odvolacími námietkami žalobcu vysporiadal. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí (ako aj v prvostupňovom rozhodnutí) uvádza všeobecné formulácie o proporcionality a rozsahu požadovaných informácií bez toho, aby uviedol, ktoré konkrétne jednotlivé informácie predstavujú taký rozsah, že nesledujú legitímny účel v zmysle Zákona o slobode informácií. Žalovaný podľa názoru žalobcu

neuvádza a nedal odpoveď, čo je na „rozsahu, štruktúre a forme požadovaných informácií“ neprimerané. Následne žalobca uviedol, že (i) sprístupnenie základného dokumentu spoločnosti AREA je úplne legitímne, a to v prípade, ak je spoločnosť AREA pod úplnou kontrolou žalovaného, (ii) neprimerané nie je zaslanie výročnej správy spoločnosti AREA za rok 2020, a to v prípade, ak obchodnej spoločnosti vznikne povinnosť zostavenia výročnej správy podľa príslušných právnych predpisov a povinné osoby sú povinné túto výročnú správu sprístupniť, (iii) nie je neprimerané zaslanie zoznamu uzavretých zmlúv a zoznamu vystavených faktúr spoločnosti AREA za roky 2019, 2020 a 2021.

12. Žalovaný podľa žalobcu odmietol sprístupniť informáciu všeobecnou frázou o neprimeranosti a rozsahu požadovanej informácie, hoci mohol a mal „bez nadmerného úsilia“ v súlade s § 7 ods. 1 Zákona o slobode informácií oznámiť údaje, ktoré umožňujú vyhľadanie a získanie zverejnenej informácie. K zverejneniu zmlúv (podľa bodu 5 žiadosti) žalobca uviedol, že žalovaný sa s nezverejnením zmlúv nevysporiadal, a preto žalobca nepozná dôvod nesprístupnenia. Ak žalovaný uviedol, že by išlo o „neprimeraný rozsah žiadaných informácií“, nevedno, či žalovaný alebo povinná osoba uzavrela niekoľko desiatok či stoviek zmlúv, a teda či by ich vyhľadanie a zaslanie neprimerane zaťažilo činnosť žalovaného. Žalobca znova poukázal na to, že žalovaný odmietol sprístupniť informáciu len všeobecnou frázou o neprimeranosti a rozsahu žiadanej informácie, hoci mohol a mal bez nadmerného úsilia v súlade s § 7 ods. 1 Zákona o slobode informácií oznámiť údaje, ktoré umožňujú vyhľadanie a získanie zverejnenej informácie.

13. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný nielenže nesprístupnil nič, t. j. ani zmluvu, prípadne faktúru alebo výkaz poskytnutého poradenstva s časovou špecifikáciou, ale neposkytol ani len informáciu, resp. oznámenie údajov, ktoré by umožnili vyhľadanie a získanie zverejnenej informácie. Podľa názoru žalobcu, ak by skompletizovanie požadovaných informácií bolo považované za administratívnu záťaž povinnej osoby, a teda aj dôvodom na nesprístupnenie informácii žiadateľovi ako celku, jednalo by sa o absurdný a protiústavný výklad právnych predpisov. K danému poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Sžo/44/2015 zo dňa 25.01.2017.

14. K ďalším požadovaným informáciám žalobca uviedol, že je tu legitímny záujem na verejnej kontrole používania verejných prostriedkov. Žalobca ako žiadateľ mal právo, aby správny orgán, pokiaľ žiadosti nemienil vyhovieť, rozhodol tak, že toto rozhodnutie by obsahovalo všetky zákonom predpísané náležitosti uvedené v § 47 ods. 3 Správneho poriadku a z odôvodnenia ktorého by sa žalobca dozvedel o konkrétnych dôvodoch, pre ktoré nebolo jeho žiadosti vyhovené. Argumentácia žalovaného nespĺňala ani len minimálnu požiadavku na kvalitu náležitého odôvodnenia rozhodnutia. Vzhľadom k tomu sa jednalo o arbitrárne rozhodnutie so snahou o zatajovanie informácií o povinnej osobe. Žalobca uviedol, že Zákon o slobode informácií je založený na princípe „čo nie je tajné, je verejné“. Inak povedané, požadované informácie musia byť sprístupnené, okrem tých, ktoré zákon zo sprístupnenia vylučuje. Požadované informácie, ktoré žalovaný odmietol sprístupniť, sa týkali informácií o hospodárení s verejnými prostriedkami povinnej osoby, a teda by mal prevažovať verejný záujem na transparentnosti ich vynakladania a taktiež na verejnej kontrole.

IV.

Vyjadrenie žalovaného

Ďalšie podania účastníkov konania

15. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 30.06.2022 (ďalej len „vyjadrenie“), v ktorom uviedol, že žiadosťou žalobcu došlo k zneužitiu práva, keďže spracovanie žiadaných informácií, a to najmä v bode 3 žiadosti, by bolo administratívne náročné, vzhľadom na množstvo a rozsah žiadaných informácií. Žalobca nežiadal o sprístupnenie zoznamu uzavretých zmlúv, zoznamu vystavených faktúr a objednávok, ktoré by súviseli s hospodárením s verejnými prostriedkami, nakladaním s majetkom obce, informácií o životnom prostredí, o úlohách alebo odborných službách týkajúcich sa životného prostredia a o obsahu, plnení a činnosti, vykonávaných na základe uzatvorenej zmluvy, ale zoznamu všetkých zmlúv, faktúr či objednávok, ktorých zabezpečenie by bolo nesporne náročné a vyžiadalo by si to množstvo práce, vzhľadom na ich požadovaný rozsah, keďže spoločnosť AREA okrem zabezpečenia činnosti a služieb v súvislosti s nakladaním s majetkom žalovaného vykonáva v bežnom obchodnom styku rozsiahlu podnikateľskú činnosť s rôznymi obchodnými partnermi, pričom sú v tomto smere ročne vystavené účtovné doklady vo veľkom množstve a ich spracovanie, resp. sumarizácia by bola pre

povinnú osobu administratívne náročná. Na podklade uvedeného navrhol, aby správny súd žalobu zamietol.

16. K vyjadreniu sa žalobca vyjadril replikou zo dňa 24.11.2022, v rámci ktorej zotrval na žalobnej argumentácii. Žalovaný sa následne vyjadril duplikou zo dňa 20.02.2023, v rámci ktorej taktiež zotrval na svojom predchádzajúcom vyjadrení.

17. Ďalšie písomné podania zo strany účastníkov konania neboli podané.

V.

Posúdenie podstatných skutkových a právnych argumentov

18. Na základe § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov začal od 01.06.2023 činnosť Správny súd v Bratislave a súčasne výkon správneho súdnictva prešiel z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.06.2023 daná právomoc správnych súdov. Predmetná vec preto zo zákonných dôvodov podľa predchádzajúcej vety prešla v júni 2023 na Správny súd v Bratislave. V súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení Dodatku č. 4, účinného od 21.05.2024, bola vec náhodným výberom prerozdelená a pridelená senátu 7S a je vedená pod sp. zn. TT-14S/33/2022.

19. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd preskúmal žalobu, žalobou napadnuté rozhodnutie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná a s odkazom na § 191 ods. 1 písm. d) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení platnom a účinnom do 30.06.2023 (ďalej len „SSP“) zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

20. Správny súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 107 ods. 2 SSP, pretože ani jeden z účastníkov nepožiadaval o nariadenie pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu najmenej päť dní pred jeho vyhlásením a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 09.08.2024 (§ 137 ods. 4 SSP).

21. Podľa § 493e SSP, v znení účinnom od 01.07.2023, konania začaté a neskončené do 30. júna 2023 sa dokončia podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. júna 2023; ustanovenie § 493f tým nie je dotknuté.

22. Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnu žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

23. Podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP, správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

24. Podľa § 3 ods. 1 Zákona o slobode informácií, každý má právo na prístup k informáciám, ktoré majú povinné osoby k dispozícii.

25. Podľa § 16 ods. 1 Zákona o slobode informácií, informácie sa sprístupňujú najmä ústne, nahliadnutím do spisu vrátane možnosti vyhotoviť si odpis alebo výpis, odkopírovaním informácií na technický nosič dát, sprístupnením kópií predlôh s požadovanými informáciami, telefonicky, faxom, poštou, elektronickou poštou. Ak informáciu nemožno sprístupniť spôsobom určeným žiadateľom, dohodne povinná osoba so žiadateľom iný spôsob sprístupnenia informácie.

26. Úlohou správneho súdu bolo, s odkazom na vymedzené žalobné body, preskúmať napadnuté rozhodnutie a postup žalovaného, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia. Z dôvodu, že žalobca vymedzil žalobný bod týkajúci sa nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, správny súd v prvom rade preskúmal napadnuté rozhodnutie v prizme tohto uplatneného žalobného bodu. Správny súd uvádza, že sa s predmetným žalobným bodom stotožnil, pretože je dôvodný. Správny súd mal po oboznámení sa s administratívnym

spisom za preukázané, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov, čo je dôvodom pre zrušenie takéhoto rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP. Správny súd ustálil, že právne vyhodnotenie žalovaného ohľadom primeranosti / neprimeranosti vzťahu proporcionality k rozsahu žiadaných informácií je nedostatočné.

27. Na základe oboznámenia sa s napadnutým rozhodnutím správny súd uvádza, že žalovaný sa obmedzil výlučne na to, že v prípade, keď žalobca žiadal požadované informácie, nie je a nebol vzhľadom na rozsah, štruktúru a formu požadovaných informácií primeraný vzťah proporcionality medzi rozsahom žiadaných informácií a legitímnym účelom, ktorý musí byť obsiahnutý Zákom o slobode informácií. Následne uviedol, že nepopiera právo žalobcu na informácie, ale vzhľadom na množstvo, charakter a formu žiadaných informácií nebolo povinnosťou žalovaného takejto žiadosti vyhovieť. Správny súd uvádza, že takéto odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je nedostatočné – správne mu súdu nie sú zrejme myšlienkové pochody žalovaného o tom, ako dospel k danému záveru.

28. Z napadnutého rozhodnutia nie je zřejmé, (i) v čom boli rozsah, štruktúra a forma požadovaných informácií (jednotlivých požadovaných informácií) neprimerané, čo spôsobilo nemožnosť sprístupnenia požadovaných informácií, (ii) akým spôsobom žalovaný posudzoval vzťah proporcionality medzi rozsahom žiadaných informácií a legitímnym účelom (v danom prípade úplne absentuje aspoň minimálne vyhodnotenie tzv. testu proporcionality v prípade, kedy sa žalovaný na proporcionality odvolával) a (iii) v čom bol charakter informácií taký, že nebolo povinnosťou žalovaného žiadosti vyhovieť. Správny súd uvádza, že všeobecné závery žalovaného tak, ako ich uviedol v napadnutom rozhodnutí, nenapĺňajú ani len minimálne kritériá, ktoré sa kladú na odôvodnenie rozhodnutí orgánov verejnej správy. Z napadnutého rozhodnutia nie je zřejmé, v čom nebol k tej-ktorej požadovanej informácii naplnený vzťah proporcionality. Ako vyplýva aj z judikatúry kasačného súdu (napr. rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Svk/44/2022 zo dňa 14.12.2023), povinnosťou povinnej osoby je skúmať kvalitu a kvantitu posudzovanej individuálnej žiadosti samostatne. Žalovaný však všeobecným konštatovaním en bloc vyhodnotil, že žiadosť nenapĺňa vzťah proporcionality bez toho, aby každú jednu požadovanú informáciu individuálne posúdil.

29. Správny súd uvádza, že po oboznámení sa s administratívnym spisom možno konštatovať, že žalobca žiadal pomerne špecifické informácie, ktoré súviseli s výkonom verejnej správy – najmä s činnosťou spoločnosti AREA. Správne orgány nepreukázali, že žalobca nemal vážnu vôľu a reálny záujem na získaní požadovaných informácií, resp. nepreukázali, že by žiadosť nemohla mať skutočnú informačnú hodnotu a reálny význam pre efektívny výkon verejnej správy. S odkazom na uvedené neobstojí záver žalovaného o tom, že nebol primeraný vzťah proporcionality medzi rozsahom požadovaných informácií a legitímnym účelom. Správny súd zároveň žiadnym spôsobom nevzhladol, že by rozsah informácií, štruktúra informácií alebo forma požadovaných informácií vybočovali z rozumných medzí – v prípade, ak aj mala povinná osoba alebo žalovaný akékoľvek pochybnosti, s odkazom na právo žalobcu na informácie, mohli žalobcu vyzvať na bližšiu špecifikáciu informácií, ktoré žiada. Orgány verejnej správy tak nevykonali, ale vydali napadnuté rozhodnutia, z ktorých nie je zřejmý dôvod nesprístupnenia požadovaných informácií.

30. Súčasne neobstojí ani záver žalovaného o tom, že analýza a príprava požadovaných informácií by pri daných technických a personálnych podmienkach zamedzila riadny chod povinnej osoby. Z napadnutého rozhodnutia nie je totižto zřejmé, ako žalovaný k danému záveru dospel. Nie je zřejmé, v akom rozsahu by došlo k zamedzeniu riadneho chodu povinnej osoby a ani časové hľadisko zamedzenia. Znova sa tak podľa názoru správneho súdu jedná o nepreskúmateľné a všeobecné konštatovanie zo strany žalovaného. Správny súd uvádza, že v danom prípade je potrebné rešpektovať Zákon o slobode informácií a vychádzať z povinnosti povinnej osoby tak, že táto je povinná sprístupniť požadované informácie vo všetkých prípadoch, v ktorých to ustanovuje alebo nevylučuje zákon. V princípe to znamená, že informácie, ktoré majú povinné osoby k dispozícii majú byť sprístupnené, samozrejme, okrem tých, ktoré zákon vyhlasuje za utajené, resp. chránené. Za predpokladu, že by poskytovanie predmetných informácií vyžadovalo vyššie úsilie, resp. bolo časovo náročnejšie, zákon s touto situáciou počíta a v danom je potrebné aplikovať § 17 Zákona o slobode informácií, ktorý dáva povinnej osobe možnosť predĺžiť lehotu práve z dôvodu náročnosti vyhládávania informácií.

31. Správny súd uvádza, že rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak správny orgán svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre

orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť (tu pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4So/226/04 zo dňa 19.10.2005, publikovaný v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu pod č. R 33/2006). Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak správny súd zastáva názor, že napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, čo spôsobuje, že správny súd nemohol objektívne preskúmať napadnuté rozhodnutie.

32. Na podklade vyššie uvedených skutočností tak správny súd dospel k dôvodnosti žaloby, a preto pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a jeho vráteniu žalovanému na ďalšie konanie. Z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vyhodnotil správny súd ako nepreskúmateľné, nemohol objektívne pristúpiť k prieskumu napadnutého rozhodnutia v prizme ďalších uplatnených žalobných bodov. V ďalšom konaní bude žalovaný viazaný právnym záverom vyjadreným v tomto rozsudku a svoje rozhodnutie presvedčivo a dostatočne odôvodní. Správny súd však zároveň konštatuje, že týmto rozsudkom neprejudikuje to, či žalobcovi bude / má byť požadovaná informácia sprístupnená alebo nie, ale žalovaný bude povinný svoj záver (či už pozitívny alebo negatívny) dostatočne odôvodniť.

33. O trovách konania správny súd rozhodol podľa § 167 ods. 1 SSP, podľa ktorého úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania, o ktorej výške rozhodne správny súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník podľa § 175 ods. 2 SSP.

34. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia na Správny súd v Bratislave (§ 443 ods. 1 SSP v spojení s § 493e SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť a) označenie napadnutého rozhodnutia, b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“), d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh) (§ 445 ods. 1 SSP).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu, c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie, e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd, f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo j) podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 SSP).

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské

právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).